

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä maaliskuuta 1996

N:o 185—194

SISÄLLYS

N:o		Sivu
185	Asetus puolustusvoimista annetun asetuksen muuttamisesta	595
186	Asetus sotilas- ja palvelusarvoista annetun asetuksen 12 §:n muuttamisesta	597
187	Asetus liputuksesta Suomen lipulla annetun asetuksen muuttamisesta	598
188	Asetus tavaramerkkiasetuksen muuttamisesta	599
189	Kosmetiikka-asetus	602
190	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös kosmeettisista valmisteista	605
191	Asetus asuntotuotantoasetuksen 29 §:n mukaisten korkojen muuttamisesta	607
192	Asetus vuokra-asuntojen omaksilunastamisesta annetun asetuksen 5 §:n mukaisten korkojen muuttamisesta	608
193	Valtioneuvoston päätös eräiden asuntolainojen ja perusparannuslainojen koroista	609
194	Opetusministeriön päätös opetushallituksen suoritteiden maksullisuudesta annetun päätöksen 1 §:n muuttamisesta	610

N:o 185

Asetus

puolustusvoimista annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1996

Puolustusministerin esittelystä

muutetaan puolustusvoimista 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun asetuksen (667/92) 35 §:n 1 momentin 1 kohta, 38 §, 50 §:n 1 momentin 4—7 kohta, 53 §:n 2 momentti ja 54 §:n 2 momentti,

sellaisina kun niistä ovat 35 §:n 1 momentin 1 kohta 29 päivänä syyskuuta 1995 annetussa asetuksessa (1132/95), 50 §:n 1 momentin 5 kohta 27 päivänä lokakuuta 1995 annetussa asetuksessa (1224/95) sekä 53 §:n 2 momentti ja 54 §:n 2 momentti 28 päivänä marraskuuta 1994 annetussa asetuksessa (1032/94), seuraavasti:

35 §

Puolustusvoimissa on:

1) upseerin virkoja, joita ovat puolustusvoimain komentajan, pääesikunnan päällikön, kenraaliluutnantin, vara-amiraalin, kenraalimajurin, kontra-amiraalin, everstin, kommodorin, everstiluutnantin, komentajan, majurin, komentajakapteenin ja nuoremman upseerin virat sekä opistoupseerin virkoja, joita ovat opistoupseerin perusvirka ja opistoupseerin ylempi virka sekä sotilasammattihenkilön virkoja;

38 §

Kelpoisuusvaatimuksena opistoupseerin virkoihin on:

1) opistoupseerin perusvirkaan opistoupseerin tutkinto tai alempi toimiupseerin virkatutkinto; sekä

2) opistoupseerin ylempään virkaan opistoupseerin tutkinto tai ylempi toimiupseerin virkatutkinto sekä virkaan vahvistettu jatkokoulutus.

Ylempi toimiupseerin virkatutkinto voidaan korvata asianomaiseen tehtävään soveltavalla muulla koulutuksella.

50 §

Puolustusvoimien virkoihin nimittää:

4) sotilasyli-insinöörin, sotilasinsinöörin, sotilasyli­lääkäri­n, sotilaslääkäri­n, sotilasyli­eläin­lääkäri­n, sotilaseläin­lääkäri­n, sotilashammas­lääkäri­n, kenttärovastin, sotilaspastorin, ylikapellimestarin ja opistoupseerin ylempään virkaan puolustusvoimain komentaja;

5) sotilasyli­tekni­kon, talous­pää­likön, kapellimestarin sekä apteekinjoh­tajan, apulais­lääkäri­n, atk-pää­likön, erikoistut­kijan, farma­seutin, kamreerin, kielen­kään­täjän, kirjaston­hoitajan, kirjaston­johtajan, matemaatikon, meteorologin, muonitustarkastajan, museon­johtajan, osastopää­likön, osastosihteerin, pro­viisorin, psykologin, pää­valmentajan, räjähdysainetarkastajan, sairaalakemistin, sosiaalipää­likön, sotilaslakimiehen, sotilas­sairaalan ylilääkäri­n ja apulaisylilääkäri­n sekä erikoislääkäri­n ja osastolääkäri­n, tarkastajan, tiedotussihteerin, toimistopää­likön, tutkijan, valmennuspää­likön, vanhemman lehtorin, ylihoitajan ja ylitarkastajan pää­esikunta;

6) opistoupseerin perusvirkaan sekä sotilaste­kni­kon ja talouden­hoitajan pää­esikunta taikka maan­puolustus­alueen, merivoimien tai ilmavoimien esikunta; sekä

7) muut virkamiehet pää­esikunta taikka maan­puolustus­alueen, sotilas­läänin, merivoimien tai ilmavoimien esikunta, maan­puolustus­korkeakoulun rehtori, maan­puolustus­opiston johtaja, puolustusvoimien materiaali­laitoksen esikunta, sotilas­laitoksen pää­likkö tai

johtaja taikka joukko-osaston komentaja.

53 §

Nimittämisestä virkamieheksi yli vuoden kestävä­än määrä­aikaiseen virkasuhteeseen päättää valtioneuvosto, kun vastaavaan virkaan nimittää tasavallan presidentti ja muiden osalta se viranomainen, joka nimittäisi vastaavaan virkaan.

54 §

Jos 1 momentin 3 kohdassa tai 50 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettujen virkamiesten tehtävään määrääminen edellyttää siirtymistä joukko-osastosta tai sitä vastaavasta hallintoyksiköstä toiseen maan­puolustus­alueella, merivoimissa, ilmavoimissa tai puolustusvoimien materiaali­laitoksessa, määrää tehtävään maan­puolustus­alueen, merivoimien tai ilmavoimien komentaja taikka puolustusvoimien materiaali­laitoksen johtaja. Jos tehtävään määrääminen edellyttää muuta siirtymistä puolustusvoimissa, määrää tehtävään upseerin puolustusvoimain komentaja ja muun virkamiehen pää­esikunta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Kari Häkämies*

N:o 186

Asetus**sotilas- ja palvelusarvoista annetun asetuksen 12 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1996

Puolustusministerin esittelystä
muutetaan sotilas- ja palvelusarvoista 15 päivänä kesäkuuta 1994 annetun asetuksen (500/94) 12 §:n 1 momentti, seuraavasti:

12 §
 Opistoupseerina palvelevan ylentämisen edellytyksenä on:

- 1) sotilasmestariksi, vänrikiksi tai aliluutnantiksi ja luutnantiksi opistoupseerin perusvirkaan vaadittava koulutus; sekä
- 2) yliluutnantiksi ja kapteeniksi tai kapteeniluutnantiksi opistoupseerin ylempään virkaan vaadittava koulutus.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Kari Häkämies*

N:o 187

Asetus**liputuksesta Suomen lipulla annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1996

Sisäasiainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan liputuksesta Suomen lipulla 26 päivänä toukokuuta 1978 annetun asetuksen (383/78) 2 §:n 7 kohta, 4 §:n 2 momentti ja 6 §, sekä

lisätään 3 §:ään uusi 1 momentti, jolloin nykyiset 1—3 momentti siirtyvät 2—4 momentiksi, seuraavasti:

2 §

Virallisia liputuspäiviä ovat:

7) päivä, jolloin toimitetaan valtiolliset vaalit, kunnallisvaalit, Euroopan parlamentin edustajien vaalit tai neuvoa-antava kansanäänestys koko maassa; sekä

3 §

Asianomainen ministeriö saa erityistapauksissa määrätä valtion virastojen ja laitosten liputuksesta koko maassa tai yksittäisillä paikkakunnilla muulloin kuin virallisina liputuspäivinä.

4 §

Suomen lipun päivän liputus alkaa juhannusaattona kello 18 ja päättyy juhannuspäivänä kello 21. Itsenäisyyspäivänä ja sellaisena vaalipäivänä, jolloin äänestys päättyy auringonlaskun jälkeen, liputus päättyy kello 20.

6 §

Asianomainen ministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1996.

Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Jouni Backman*

N:o 188

Asetus**tavaramerkkiasetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä

kumotaan 29 päivänä toukokuuta 1964 annetun tavaramerkkiasetuksen (296/64) 9 §:n 2 momentti ja 5 luvun otsikko, niistä 9 §:n 2 momentti sellaisena kuin se on 20 päivänä maaliskuuta 1992 annetussa asetuksessa (258/92),

muutetaan 2 §:n 1 momentti, 6 a §, 9 §:n 1 momentti, 10 §:n 1 momentti, 11 §:n 1 momentti, 12 §, 14 §:n 2 momentti, 17 §:n 2 momentti, 17 b, 18 ja 20 §, 21 §:n 2 momentti, 22 §:n 1 ja 3 momentti sekä 23—25 §,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentti osittain muutettuna mainitulla 20 päivänä maaliskuuta 1992 annetulla asetuksella, 6 a ja 12 §, 17 §:n 2 momentti ja 24 § mainitussa 20 päivänä maaliskuuta 1992 annetussa asetuksessa, 9 §:n 1 momentti osittain muutettuna 26 päivänä maaliskuuta 1976 ja 16 päivänä joulukuuta 1983 annetuilla asetuksilla (271/76 ja 997/83), 17 b § mainitussa 16 päivänä joulukuuta 1983 annetussa asetuksessa, 22 §:n 1 momentti osittain muutettuna 13 päivänä helmikuuta 1981 annetulla asetuksella (133/81) ja 25 § viimeksi mainitussa asetuksessa, sekä

lisätään asetuksen 3 §:ään uusi 2 momentti sekä asetukseen uusi 22 a ja 26 a § seuraavasti:

2 §

Patentti- ja rekisterihallituksen on otettava merkki tavaramerkkirekisteriin, kun merkki on rekisteröity. Rekisteritietojen tulee sisältää:

- 1) tavaramerkin hakemusnumero ja hakemuksen saapumispäivä;
- 2) rekisterinumero ja rekisteröintipäivä;
- 3) haltijan nimi tai toiminimi ja kotipaikka;
- 4) rekisteröinnin tarkoittamat tavara- tai palveluluokat ja tavarat tai palvelut;
- 5) mahdollinen yhteismerkkiä koskeva huomautus;
- 6) merkintä siitä, että rekisteröinti ei ole lainvoimainen;
- 7) tavaramerkkilain 56 g §:n 2 momentin mukainen merkintä;
- 8) tavaramerkkilain 56 i §:n 2 momentin ja 56 j §:n 2 momentin mukainen toimenpide; sekä
- 9) merkintä tavaramerkkilain 52 §:n mukaisesta toimenpiteestä.

3 §

Kun rekisteröinti uudistetaan tavaramerkkilain 22 §:n 4 momentin mukaisesti suorittamal-

la uudistamismaksu, tehdään uudistamisesta merkintä rekisteriin.

6 a §

Muista kuin 3 §:n 2 momentissa tarkoitetuista rekisterimerkinnöistä annetaan hakijalle toimituskirjana jäljennös rekisteröinnistä.

9 §

Tavaramerkin rekisteröintihakemuksen tulee sisältää:

- 1) hakijan nimi tai toiminimi sekä kotipaikka ja osoite;
- 2) milloin hakijaa edustaa asiamies, tämän nimi, kotipaikka ja osoite;
- 3) tavaramerkki kuviona, sanoina, kirjaimina tai numeroina, taikka tavarahan asun kuva; sekä
- 4) ilmoitus niistä tavaroista tai palveluista, joita varten merkki pyydetään rekisteröitäväksi, sekä siitä luokasta, johon tavara tai palvelu kussakin tapauksessa hakijan mielestä on luokiteltava.

10 §

Tavaramerkin rekisteröintiasianssa hakijan on, milloin rekisteriviranomainen katsoo sen tarpeelliseksi, kirjallisesti selitettävä tai tek-

nisin apuvälinein osoitettava, mitä merkki on tarkoitettu kuvaamaan ja mikä hakijan mielestä on merkille luonteenomaista.

11 §

Tavaramerkkilain 20 §:n 2 momentissa tai 56 c §:n 2 momentissa tarkoitettu väite on tehtävä kirjallisesti ja annettava kaksin kappalein patentti- ja rekisterihallitukselle. Väiteasiakirjan liite on niin ikään, mikäli mahdollista, annettava kahtena kappaleena. Väite on perusteltava ja siinä on yksilöitävä, mitä tavaroita tai palveluja se koskee.

12 §

Rekisteröinnin uudistamishakemuksen tulee sisältää:

- 1) hakijan nimi tai toiminimi sekä kotipaikka ja osoite;
- 2) uuden asiamiehen nimi, kotipaikka ja osoite;
- 3) ilmoitus suoja-alan supistuksesta, jonka hakija haluaa tehtäväksi, sekä tällaisessa tapauksessa niistä tavaroista tai palveluista ja luokista, jotka rekisteröinti hakijan mielestä tämän jälkeen tulisi käsittämään; sekä
- 4) ilmoitus siitä luokasta, johon tavara tai palvelu kussakin tapauksessa tavaramerkin haltijan mielestä kuuluu edellyttäen, ettei tätä ole jo merkitty rekisteriin.

Milloin rekisteröinti tavaramerkkilain 22 §:n 4 momentin mukaan uudistetaan suoritamalla uudistamismaksu, on rekisterinumero, maksajan nimi ja osoite mainittava.

14 §

Hakemukseen on liitettävä:

- 1) asiakirja, joka osoittaa merkin siirtymisen ja josta ilmenee, mitä tavaroita tai palveluja siirto koskee, ellei se tarkoita rekisteröintiä kokonaisuudessaan; ja
- 2) asianomainen kotimaantodistus, mikäli sellainen tavaramerkkilain 28 §:n mukaan on tarpeen.

17 §

Saadakseen 1 momentissa tarkoitetun etuoikeuden hakijan on kirjallisesti pyydettävä sitä yhden kuukauden kuluessa hakemuksen tekemisestä Suomessa ja samalla ilmoitetta-

va, missä ja milloin etuoikeuden perusteeksi ilmoitettu hakemus on tehty, sekä, niin pian kuin mahdollisesta, sen numero. Jos etuoikeus ei kohdistu kaikkiin tavaroihin tai palveluihin, on lisäksi ilmoitettava ne tavarat tai palvelut, joihin se kohdistuu.

17 b §

Etuoikeus voi perustua kunkin tavaran tai palvelun osalta ainoastaan ensimmäiseen Suomen ulkopuolella tehtyyn tavaramerkin rekisteröintihakemukseen.

18 §

Milloin tavaramerkkilain 20 §:n 2 momentissa tai 56 c §:n 2 momentissa tarkoitettu väite tehdään rekisteröintiä vastaan eikä väite ole ilmeisesti aiheeton, on rekisteröinnin haltijaa kehoitettava määräajassa antamaan lausumansa.

20 §

Rekisteriviranomaisen on vastattava yleisön tiedusteluihin, onko tietty sanamerkki merkitty tavaramerkkirekisteriin.

21 §

Rekisteröintiä koskevat hakemusasiakirjat kaikkine liitteineen tai kansainvälistä rekisteröintiä koskevat asiakirjat on kahden kuukauden kuluessa kuulutuksen julkaisemisesta lukien pidettävä patentti- ja rekisterihallituksessa jokaisen nähtävänä, joka tahtoo saada rekisteröinnistä tietoja.

22 §

Tavaramerkkilain 20 §:n mukaisen kuulutuksen tulee sisältää:

- 1) kuulutuspäivä, mikäli hakemus kuulutetaan ennen rekisteröintiä;
- 2) tavaramerkin hakemusnumero;
- 3) rekisterinumero;
- 4) tavaramerkki;
- 5) hakemuksen saapumispäivä;
- 6) rekisteröintipäivä;
- 7) haltijan nimi tai toiminimi ja kotipaikka;
- 8) milloin haltijaa edustaa asiamies, tämän nimi;
- 9) ne tavaroiden tai palvelujen luokat, jotka merkioikeus tulisi käsittämään;
- 10) yhteismerkkiä koskeva huomautus; sekä

11) kansainvälisen rekisteröinnin numero ja rekisteröintipäivä hakemuksen perustuessa tavaramerkkilain 56 i §:n 1 momentin tai 56 j §:n 1 momentin mukaisesti kansainväliseen rekisteröintiin.

Kuulutuksessa on tiedotettava mahdollisuudesta tehdä väite rekisteröintiä vastaan tavaramerkkilain 20 §:n 2 momentin mukaisesti.

22 a §

Tavaramerkkilain 56 c §:n mukaisen kuulutuksen tulee sisältää:

- 1) kuulutuspäivä;
- 2) kansainvälinen rekisterinumero;
- 3) tavaramerkki;
- 4) kansainvälisen rekisteröinnin päivä;
- 5) haltijan nimi tai toiminimi ja kotipaikka;
- 6) milloin haltijaa edustaa asiamies, tämän nimi;
- 7) ne tavaroiden tai palvelujen luokat, jotka merkkipuoikeus tulisi käsittämään; sekä
- 8) yhteismerkkiä koskeva huomautus.

Kuulutuksen tulee lisäksi sisältää, mikäli merkki on värillinen, maininta tästä, ja rekisteriviranomaisen harkinnan mukaan muu merkin selitys samoin kuin maininta erottamislausumasta tai etuoikeudesta.

Kuulutuksessa on tiedotettava mahdollisuudesta tehdä väite kansainvälistä rekisteröintiä vastaan tavaramerkkilain 56 c §:n 2 momentin mukaisesti.

Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

23 §

Tavaramerkkilain 21 §:n 1 momentin ja 56 d §:n 3 momentin mukaisessa kuulutuksessa on mainittava rekisterinumero ja haltijan nimi tai toiminimi.

24 §

Tavaramerkkilain 24 §:n ja 56 h §:n mukaisessa tavaramerkin rekisteristä poistamista ja suoja-alan supistamista sekä tavaramerkkilain 56 k §:n mukaisessa uudistamista koskevassa kuulutuksessa ilmoitetaan rekisterinumero.

25 §

Tavaramerkkilain 33 §:n 1 momentin, 34 §:n 1 momentin ja 56 k §:n mukaisessa tavaramerkin siirtymistä ja käyttöluvan rekisteröintiä koskevassa kuulutuksessa on mainittava rekisterinumero, uuden haltijan ja käyttöluvan saajan nimi tai toiminimi ja kotipaikka sekä muut rekisteriviranomaisen tarpeelliseksi katsomat tiedot.

26 a §

Tavaramerkkilain 56 g §:n 2 momentin mukaisessa kuulutuksessa on mainittava korvautuneen suomalaisen rekisteröinnin numero ja voimassa olevan kansainvälisen rekisteröinnin numero.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Kosmetiikka-asetus

Annettu Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään 12 päivänä joulukuuta 1986 annetun tuoteturvallisuuslain (914/86) 24 §:n nojalla, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 18 päivänä kesäkuuta 1993 annetulla lailla (539/93):

1 §

Kosmeettinen valmiste

Kosmeettisella valmisteella tarkoitetaan ainetta tai valmistetta, jonka tarkoituksena on ulkoisesti käytettynä yksinomaan tai pääasiassa puhdistaa tai suojata tai pitää hyvässä kunnossa ihmisen kehon ulkoisia osia, kuten ihoa, tukkaa ja ihokarvoja, kynsiä, huulia ja ulkoisia sukupuolielimiä, sekä hampaita tai suun limakalvoja, taikka muuttaa niiden tuoksua tai ulkonäköä taikka estää hajuhaittoja.

2 §

Valmisteen ominaisuudet

Kosmeettinen valmiste ei saa tavanomaisissa tai kohtuudella ennakoitavissa käyttöolosuhteissa aiheuttaa vaaraa terveydelle.

Kosmeettisessa valmisteessa ei saa olla ainesosia tai niiden yhdistelmiä, jotka on testattu eläinkokeilla tammikuun 1 päivän 1998 jälkeen sen osoittamiseksi, että valmiste täyttää tämän asetuksen tai sen nojalla annettujen määräysten mukaiset vaatimukset.

3 §

Päällyksiin tehtävät merkinnät

Kosmeettisen valmisteen käyttö- ja ulkopäällyksessä tulee olla, sen mukaan kuin tässä asetuksessa säädetään tai sen nojalla määrätään, sekä ottaen huomioon säädetyt tai määrätyt poikkeukset, ainakin seuraavat merkinnät:

1) Euroopan talousalueella toimivan valmistajan tai siellä kosmeettisen valmisteen markkinoille luovuttaneen muun elinkeinon-

harjoittajan nimi tai aputoiminimi ja osoite;

2) sisällön määrä Suomessa yleisesti käytetyin paino- tai tilavuusyksiköin sen suuruisena kuin se on pakkaushetkellä;

3) tieto valmisteen säilyvyysajasta, jos se on enintään 30 kuukautta;

4) valmisteen turvallisen käytön kannalta tarpeelliset ohjeet ja varoitoimenpiteet sekä ne varoitusmerkinnät, joista kauppa- ja teollisuusministeriö päätöksellään tarkemmin määrää;

5) valmistuserätunnus;

6) valmisteen käyttötarkoitus, jollei se käy ilmi valmisteen esittelystä; sekä

7) luettelo valmisteen ainesosista niiden lisäämishetken painon mukaan alenevassa järjestyksessä.

4 §

Viittaukset eläinkokeisiin

Viittauksissa eläinkokeisiin on selvästi ilmoitettava, koskevatko kokeet valmista tuotetta vai sen ainesosia.

5 §

Merkintöjen kielimääräykset ja havaittavuus

Edellä 3 §:n 2—4 ja 6 kohdassa säädetyt tiedot on annettava suomen ja ruotsin kielellä. Ainesosien ilmoittamisessa käytettävän kielen osalta noudatetaan, mitä kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä määrätään.

Tässä asetuksessa säädetyt ja sen nojalla määrätyt merkinnät on tehtävä siten, että ne ovat pysyviä sekä helposti havaittavia ja luettavia.

6 §

Merkintöjä koskevat helpotukset

Edellä 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettujen, elinkeinonharjoittajaa koskevat tiedot voidaan ilmoittaa lyhentein, jos elinkeinonharjoittaja voidaan niiden avulla yleisesti tunnistaa.

Sisällön määrää ei tarvitse merkitä päällykseen, joka sisältää ilmaisanäytteen tai kerätyttömäärän, eikä päällykseen, jonka sisällön määrä on pienempi kuin 5 grammaa tai 5 millilitraa. Valmistisiin, jotka tavanomaisesti myydään kappaleittain ja joiden osalta sisällön painolla tai tilavuudella ei ole ostajan valinnan kannalta merkitystä, ei sisällön määrää tarvitse merkitä 3 §:n 2 kohdassa vaaditulla tavalla, edellyttäen että kappalemäärä ilmoitetaan valmisteen ulkopäällyksessä tai kappalemäärä on päällystä avaamalla helposti nähtävissä taikka valmistetta tavanomaisesti myydään vain yksin kappalein.

Edellä 3 §:n 7 kohdassa tarkoitettu ainesosaluettelo voidaan ilmoittaa vain ulkopäällyksessä.

Jos 3 §:n 4 tai 7 kohdassa tarkoitettujen varotoimenpiteitä koskevien tietojen tai ainesosaluettelon ilmoittaminen päällyksessä on käytännön syistä mahdotonta, tiedot on ilmoitettava valmisteen mukana toimitettavassa esitteessä, etiketissä, nauhassa tai kortissa ja kuluttajalle on päällyksessä olevalla lyhyellä merkinnällä tai 8 §:n 1 momentissa tarkoitettun direktiivin liitteen VIII mukaisella tunnukseksi osoitettava vaaditut tiedot tai luettelo.

Jos valmisteen koosta ja muodosta johtuen 3 §:n 4 ja 7 kohdassa säädettyjä tietoja on mahdotonta ilmoittaa valmisteen mukana toimitettavassa esitteessä, tiedot on merkittävä etikettiin, nauhaan tai korttiin, joka liitetään tai kiinnitetään valmisteeseen.

Jos saippuaa, kylpyöljyjä tai muita pientuotteita koskevia ainesosatietoja valmisteen koosta tai muodosta johtuen on mahdotonta ilmoittaa valmisteen mukana toimitettavassa etiketissä, nauhassa, kortissa tai esitteessä, nämä tiedot on annettava tiedotteessa, joka sijoitetaan sen astian välittömään läheisyyteen, jossa valmisteita pidetään kaupan.

Edellä 3 §:n 5 kohdassa säädetty merkintä valmistuserätunnuksesta voidaan tehdä yksinomaan ulkopäällykseen, jos käyttöpäällyksellä on tähän tarkoitukseen liian pieni.

7 §

Myyntipäällyksiin pakkaamattomat kosmeettiset valmisteet

Jos kosmeettista valmistetta ei ole pakattu myyntipäällykseen tai se pakataan myyntihetkellä ostajan toivomuksesta taikka se on pakattu välitöntä myyntiä varten, ostajalle on ilmoitettava erillisellä lipukkeella tai muulla selostuksella 3 §:ssä säädetty tai sen nojalla määrätty tiedot sikäli kuin ne eivät ostohetkellä ole muutoin selvästi havaittavissa. Edellä 3 §:n 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen on kuitenkin aina annettava ostajalle tuotteen mukana.

8 §

Elinkeinonharjoittajan velvollisuudet ja pätevyys sekä liikesalaisuuksien suojaaminen

Valmistajan tai hänen edustajansa taikka henkilön, jonka lukuun valmiste on valmistettu tai joka vastaa kosmeettisen valmisteen markkinoille saattamisesta Euroopan talousalueella, on valvontaa varten pidettävä kansallisella tai muulla kansainvälisessä kaupassa yleisesti käytettävällä kielellä kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 76/768/ETY muuttamisesta kuudennen kerran (93/35/ETY) 7 a artiklassa määrätty tiedot toimivaltaisen viranomaisen saatavilla elinkeinonharjoittajan 3 §:n 1 kohdan mukaan päällyksessä ilmoitettavassa osoitteessa.

Elinkeinonharjoittajan ja hänen palveluksessaan olevien henkilöiden pätevyys ja valmisteen turvallisuuden arvioinnissa noudatettavan laboratoriokäytännön osalta noudatetaan, mitä 1 momentissa mainitussa direktiivissä määrätään.

Yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston direktiivin 76/768/ETY soveltamiseksi yhden tai useamman ainesosan ilmoittamatta jättämisestä luetteloon, joita kosmeettisten valmisteiden merkinnässä käytetään, annettussa komission direktiivissä (95/17/EY), määrätään perusteista ja edellytyksistä, joiden mukaan valmistaja voi liikesalaisuuteen vedoten olla ilmoittamatta yhtä tai useampaa ainesosaa tässä asetuksessa tarkoitettussa ainesosaluettelossa.

9 §

Toimivaltaiset viranomaiset

Toimivaltaisena viranomaisena, joka voi vaatia, että 8 §:n 1 momentissa mainitun direktiivin 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja toimitetaan myrkytystietokeskukseen käytettäväksi lääkinnällisiin tarkoituksiin, samoin kuin muissa kyseisen direktiivin tarkoittamissa asioissa on kuluttajavirasto.

10 §

Tarkempien määräysten antaminen

Kauppa- ja teollisuusministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

Kosmeettisia valmisteita työssä käytettäessä on voimassa myös, mitä työturvallisuudesta säädetään tai määrätään.

11 §

Tietojen antaminen

Tarkempia tietoja 8 §:ssä tarkoitetuista direktiiveistä suomen ja ruotsin kielellä antaa kuluttajavirasto.

12 §

Erinäisiä säännöksiä

Tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen

Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1996

määräysten rikkomisen seuraamuksista säädetään tuoteturvallisuuslaissa (914/86).

13 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996 ja sillä kumotaan 3 päivänä elokuuta 1990 annettu kosmetiikka-asetus (671/90) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

14 §

Siirtymäsäännökset

Edellä 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu elinkeinonharjoittaja ei 31 päivän joulukuuta 1996 jälkeen saa luovuttaa markkinoille kosmeettista valmistetta, joka ei täytä tämän asetuksen säännöksiä. Tätä ennen luovutettavien valmisteiden on täytettävä tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleet säännökset.

Joulukuun 31 päivän 1997 jälkeen ei tämän asetuksen vastaisia valmisteita saa myydä eikä toimittaa kuluttajalle.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 190

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös kosmeettisista valmisteista

Annettu Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministeriö on 1 päivänä maaliskuuta 1996 annetun kosmetiikka-asetuksen (189/96) 3, 5 ja 10 §:n nojalla määrännyt:

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee kosmeettisten valmisteiden koostumusta ja merkintöjä.

2 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:
ammattikäyttöön tarkoitettulla valmisteella kosmeettista valmistetta, joka on tarkoitettu käytettäväksi yksinomaan kampaamo-, parturi-, kosmetologi- tai muussa vastaavassa toimipaikassa;

galeenisella valmisteella eläin- tai kasvimateriaalista murskaamalla, saostamalla, suodattamalla, keittämällä, tislaamalla, uuttamalla tai muulla vastaavalla tavalla saatua tuotetta; sekä

kosmeettisen valmisteen säilyvyysajalla aikaa, jona valmiste asianmukaisesti säilytetynä säilyy kosmetiikka-asetuksen 2 §:n 1 momentin säännöksen mukaisena ja täyttää alkuperäisen käyttötarkoituksensa.

3 §

Kiellot ja rajoitukset

Kosmeettisessa valmisteessa ei saa olla liitteessä 1 mainittuja aineita. Kielto ei kuitenkaan koske näiden aineiden teknisesti väistämättömiä jäämiä, joista ei aiheudu vaaraa terveydelle.

Liitteessä 2 mainittuja aineita saa käyttää kosmeettisiin valmisteisiin vain liitteessä mainituin rajoituksin.

Kosmeettisiin valmisteisiin saa käyttää väriaineena vain liitteessä 3 mainittuja aineita liitteessä mainituin rajoituksin. Määräys ei

koske kosmeettisia valmisteita, joiden sisältämien väriaineiden ainoana tarkoituksena on hiusten ja muiden karvojen värjääminen.

Kosmeettisiin valmisteisiin saa käyttää säilöntäaineena vain liitteessä 4 mainittuja aineita liitteessä mainituin rajoituksin.

Kosmeettisiin valmisteisiin saa käyttää auringonsuoja-aineena vain liitteessä 5 mainittuja aineita liitteessä mainituin rajoituksin.

4 §

Varoitusmerkinnät

Liitteessä 2, 4 tai 5 mainittua ainetta sisältävän valmisteen päällykseen on tehtävä kyseisen aineen kohdalla vaaditut varoitusmerkinnät. Merkinnät on tehtävä päällykseen muusta tekstistä selvästi erottuvina helposti havaittavaan paikkaan. Saman sisältöisiä varoitusmerkintöjä saa tarkoituksenmukaisella tavalla yhdistää.

5 §

Säilyvyysajan ilmoittaminen

Kosmetiikka-asetuksen (189/96) 3 §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetty säilyvyysaika on merkittävä valmisteen päällykseen esimerkiksi seuraavasti:

Parasta ennen

Bäst före

sekä välittömästi merkinnän yhteyteen säilyvyysajan päättymisen ajankohta tai viittaus siihen, mihin ajankohta pakkauksessa on merkitty.

6 §

Ainesosien ilmoittaminen

Kosmetiikka-asetuksen 3 §:n 1 momentin

7 kohdassa tarkoitettulla ainesosalla tarkoitetaan kosmeettisen valmisteen koostumukseen kuuluvaa kemiallista ainetta, joka on syntetttistä tai luonnollista alkuperää, hajusteita ja aromaattisen aineiden yhdistelmiä lukuunottamatta.

Ainesosaluettelon edellä on oltava sana "ainesosat", ruotsiksi "innehåll", "beständsdelar" taikka "ingredienser" tai näiden sijasta sana "ingredients" tai näiden helposti ymmärrettävä lyhenne.

Ainesosat on ilmoitettava 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetulla neuvoston direktiivillä 93/35 EY muuttetun kosmeettisia valmisteita koskevan direktiivin 76/768/EY 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa komission antamassa luettelossa mainitussa yleisellä nimellä, tai jos sellaista ei ole, jollakin direktiivin 5 a artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettulla nimellä tai tunnus- teella.

Hajusteet ja aromaattisten aineiden yhdistelmät ja niiden raaka-aineet ilmoitetaan sanalla "parfum" tai "aroma".

Eri värivaihteina markkinoitavien kosmeettisten ehostusvalmisteiden osalta voidaan luetella kaikki väriskaalassa käytetyt väriaineet, edellyttäen, että lisätään sanat "voi sisältää", ruotsiksi "kan innehålla" tai että muulla selkeällä tavalla osoitetaan, että valmiste voi sisältää yhden tai useamman luetelluista väriaineista.

Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Ainesosat, joiden pitoisuus on vähemmän kuin yksi prosentti, voidaan luetella missä tahansa järjestyksessä niiden aineiden jälkeen, joiden pitoisuus on enemmän kuin yksi prosentti. Väriaineet voidaan luetella missä tahansa järjestyksessä muiden ainesosien jälkeen liitteessä 3 olevan Colour Index- numeron tai nimityksen mukaisesti.

7 §

Ainesosien rajaaminen

Ainesosina ei tässä päätöksessä pidetä

- a) käytettyjen raaka-aineiden epäpuhtauksia,
- b) valmistuksessa käytettyjä teknisiä apuaineita, joita ei ole valmiissa tuotteessa, eikä
- c) aineita, joita käytetään aivan välttämättömiä määriä liuottimina tai kantajina hajusteiden ja aromaattisten aineiden yhdistelmissä.

8 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996. Sillä kumotaan, voimassa olevia liitteitä lukuunottamatta, kosmeettisista valmisteista 22 päivänä joulukuuta 1993 annettu kauppa- ja teollisuusministeriön päätös (1415/93).

Vanhempi hallitussihteeri Antti Toivonen

N:o 191

Asetus**asuntotuotantoasetuksen 29 §:n mukaisten korkojen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1996

Ympäristöministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun aravalain (1189/93) 45 §:n 3 momentin nojalla:

1 §	Lainavuosi	Korkoprosentti (jäljellä olevasta- pääomasta)	Lyhennysprosentti (alkuperäisestä pääomasta)
Tätä päätöstä sovelletaan asuntolainojen korkoihin, joista on säädetty asuntotuotantoasetuksen (88/68) 29 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 19 päivänä maaliskuuta 1982 annetussa asetuksessa (205/82).	1	0	0
	2	1	0
	3	2	0
	4	3	0
	5	3	0
	6	3	1
2 § Luonnolliselle henkilölle omaa asuntoa varten myönnetyn asuntolainan lyhennysten maksaminen alkaa viiden lainavuoden kuluttua ensiksi seuraavana eräpäivänä. Lyhennysten ja koron suuruus määräytyy seuraavan taulukon mukaisesti:	7	3	1
	8	8,5	2
	9	8,5	2
	10	8,5	3
	11	8,5	6
	12	8,5	6
	13	8,5	9
	14	8,5	9
	15	8,5	12
	16	8,5	13
	17	8,5	16
	18	8,5	20

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996.

Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 192

Asetus**vuokra-asuntojen omaksilunastamisesta annetun asetuksen 5 §:n mukaisten korkojen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1996

Ympäristöministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun aravalain (1189/93) 45 §:n 3 momentin nojalla:

1 §	Lainavuosi	Korkoprosentti (jäljellä olevasta pääomasta)	Lyhennysprosentti (alkuperäisestä pääomasta)
Tätä päätöstä sovelletaan omaksilunastamislainojen korkoihin, joista on säädetty vuokra-asuntojen omaksilunastamisesta annetun asetuksen (206/82) 5 §:n 3 momentissa.	1	0	0
	2	1	0
	3	2	0
	4	3	0
	5	3	0
	6	3	1
2 § Omaksilunastamislainan lyhennysten maksaminen alkaa viiden lainavuoden kuluttua ensiksi seuraavana eräpäivänä. Lyhennysten ja koron suuruus määräytyy seuraavan taulukon mukaisesti:	7	3	1
	8	8,5	2
	9	8,5	2
	10	8,5	3
	11	8,5	6
	12	8,5	6
	13	8,5	9
	14	8,5	9
	15	8,5	12
	16	8,5	13
	17	8,5	16
	18	8,5	20

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996.

Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 193

Valtioneuvoston päätös eräiden asuntolainojen ja perusparannuslainojen koroista

Annettu Helsingissä 21 päivänä maaliskuuta 1996

Valtioneuvosto on ympäristöministeriön esittelystä 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun aravalain (1189/93) 45 §:n 3 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Tätä päätöstä sovelletaan asuntolainojen korkoihin, joiden muuttamisesta on säädetty asuntotuotantolain (488/53) 9 ja 20 §:ssä, sellaisena kuin se on 17 päivänä huhtikuuta 1959 annetussa laissa (176/59), asuntotuotantolain (247/66) 11 §:n 3 momentissa ja 24 §:n 2 ja 3 momentissa, sellaisena kuin 2 momentti on 19 päivänä tammikuuta 1968 annetussa laissa (33/68) ja 3 momentti 27 päivänä kesäkuuta 1980 annetussa laissa (504/80), asuntotuotantolain muuttamisesta annetun lain (81/82) voimaantulosäännöksen 3 momentissa sekä asuntojen perusparantamisesta annetun lain (34/79) 9 §:n 3 momentissa.

Tätä päätöstä sovelletaan myös asuntolainaehdoin työllisyyden turvaamiseksi sekä auto- ja moottoripyöräveron tuotoista asuntotuotannon edistämiseksi ja suhdannevero-varoista vuokra-asuntokannan lisäämiseksi myönnettyjen lainojen korkoihin.

2 §

Asunto-osakeyhtiö- ja omakotitalon rakentamista, laajentamista tai peruskorjausta tai asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden hankkimista varten myönnetystä lainasta peritään toistaiseksi vuotuista korkoa 8,5 prosenttia, jos laina on myönnetty vuosina 1949—1981 tai ajalla 1.1.—28.2.1982.

3 §

Vuokra- ja asunto-osuuskuntatalon rakentamista, laajentamista tai peruskorjausta varten myönnetystä lainasta peritään toistaiseksi vuotuista korkoa seuraavasti

- 1) 8,5 prosenttia, jos laina on myönnetty vuosina 1949—1979;
- 2) 6,5 prosenttia, jos laina on myönnetty vuonna 1980;
- 3) 6,0 prosenttia, jos laina on myönnetty vuonna 1981 ja
- 4) 5,0 prosenttia, jos laina on myönnetty ajalla 1.1.—28.2.1982.

4 §

Asuntojen perusparantamisesta annetun lain (34/79) nojalla myönnettyjen lyhytaikaisten perusparannuslainojen vuotuinen korko on toistaiseksi kahdelta ensimmäiseltä vuodelta 3 prosenttia. Sitä seuraavilta vuosilta korko on ennen tammikuun 1 päivää 1993 myönnettyissä lainoissa 8,25 prosenttia ja sen jälkeen myönnettyissä lainoissa 6 prosenttia vuodessa. Vuonna 1993 tai myöhemmin myönnettyjen pitkäaikaisten perusparannuslainojen korko on toistaiseksi 6 prosenttia vuodessa.

5 §

Milloin korko, jonka lainansaaja on velkakirjassa sitoutunut enintään suorittamaan, on edellä määrättyä korkoa pienempi, asuntolainan korko on toistaiseksi velkakirjassa määrätyn enimmäiskoron suuruinen.

6 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996. Päätöksellä kumotaan 23 päivänä syyskuuta 1993 annettu valtioneuvoston päätös eräiden asuntolainojen ja perusparannuslainojen korosta (829/93).

Helsingissä 21 päivänä maaliskuuta 1996

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

Ylitarkastaja Ulla-Maija Sirviö

N:o 194

Opetusministeriön päätös**opetushallituksen suoritteiden maksullisuudesta annetun päätöksen 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä maaliskuuta 1996

Opetusministeriö on
kumonnut opetusministeriön opetushallituksen suoritteiden maksullisuudesta 21 päivänä joulukuuta 1994 antaman päätöksen (1316/94) 1 §:n 1 momentin 2, 3, 4 ja 12 kohdan, ja
muuttanut 1 §:n 1 momentin 1, 5 ja 8 kohdan seuraavasti:

1 §

Maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista opetushallitus perii kiinteän maksun, ovat:

1) opetushallinnon tai ammattikasvatushallinnon tutkintoon osallistuminen, tutkintomaksu jokaiselta tutkintokerralta 200 markkaa;

5) 1 kohdassa mainitun tutkinnon tai sen osan suorittamisesta annettava todistus 100 markkaa;

8) lupa lukiolle oppilasmaksujen perimiseen 800 markkaa;

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1996.

Sellisestä 1 §:n 1 momentin 8 kohdassa tarkoitetusta suoritteesta, jota koskeva asia on tullut vireille ennen tämän päätöksen voimaantuloa, perittävä maksu määräytyy tämän päätöksen voimaantullessa voimassa olleen päätöksen mukaan.

Helsingissä 21 päivänä maaliskuuta 1996

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

Hallitusneuvos Riitta Kaivosoja